

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobce: **J. Š.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Janou Martinů
sídlem Zahradní 253, 431 51 Klášterec nad Ohří

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**
sídlem Velká Hradební 39/61, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2023, č. j. 2330429/23/2504-50521-507309, a proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č. j. 2027391/23/2504-50521-507309,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný vydal dne 23. 10. 2023 pod č. j. 2027391/23/2504-50521-507309 platební výměr (dále jen „platební výměr“), kterým žalobci vyměřil daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2021 ve výši 907 867 Kč. Rozhodnutím ze dne 6. 12. 2023, č. j. 2330429/23/2504-50521-507309, (dále jen „rozhodnutí o odvolání“) žalovaný podle § 113 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, (dále jen „daňový řád“) zamítl žalobcovo odvolání proti platebnímu výměru jako opožděné a odvolací řízení zastavil. Žalobce podal ke zdejšímu soudu žalobu, kterou se domáhal zrušení platebního výměru a rozhodnutí o odvolání. V podané žalobě mimo jiné namítal, že mu rozhodnutí o odvolání nebylo řádně doručeno. Žalobce s odkazem na nespécifikovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu trval na tom, že rozhodnutí o odvolání mělo být s ohledem na pochybnosti o rozsahu zástupčího oprávnění jeho zmocněnce doručováno nejen zmocněnci, ale také jemu. Dále žalobce namítal, že rozhodnutí o odvolání bylo doručeno na adresu zmocněncova trvalého pobytu, ačkoli žalovanému bylo známo, že zmocněnec využívá jinou doručovací adresu. Tím mu měla být odňata možnost se proti rozhodnutí bránit.
2. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby mohla být věcně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

projednána. Z žaloby je zřejmé, že se žalobce domáhá soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). V takovém případě se soud musí primárně zabývat otázkou, zda napadená rozhodnutí nejsou ze soudního přezkumu vyloučena.

3. Podle § 147 odst. 1 písm. a) daňového řádu platí, že *„správce daně v nalézacím řízení stanoví daňovému subjektu daň rozhodnutím o stanovení daně, které se označuje jako platební výměr, jde-li o vyměření daně“*.
4. Podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu platí, že *„správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno odvolání zamítne a zastaví odvolací řízení, pokud je podané odvolání nepřipustné nebo bylo podáno po lhůtě“*.
5. Podle § 109 odst. 1 daňového řádu platí, že *„příjemce rozhodnutí se může odvolat proti rozhodnutí správce daně, pokud zákon nestanoví jinak“*.
6. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná *„nevycherpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného“*.
7. Podmínkou přípustnosti žaloby a jejího věcného projednání je naplnění podmínek řízení, včetně vyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem. Není-li taková podmínka splněna, je namístě žalobu odmítnout. Uvedený závěr je odrazem obecné zásady aplikované ve správním soudnictví, a sice zásady subsidiarity soudní ochrany, k níž Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, č. 672/2005 Sb. NSS, vyslovil následující závěry: *„Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany, který nemůže nabízet prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy“*.
8. V řešené věci měl žalobce možnost brojit proti rozhodnutí o odvolání řádným opravným prostředkem, tedy opět odvoláním, neboť se jednalo o rozhodnutí vydané podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu správcem daně (žalovaným), nikoli o rozhodnutí odvolacího orgánu ve smyslu § 116 odst. 4 daňového řádu. Podle § 109 odst. 1 daňového řádu je odvolání proti rozhodnutí správce daně obecně přípustné, nestanoví-li zákon jinak [ve vztahu k rozhodnutí podle rozhodnutí podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu však zákon žádnou takovou výjimku nestanovuje, což potvrzuje např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2025, č. j. 4 Afs 217/2024-59, či ze dne 6. 11. 2024, č. j. 8 Afs 252/2023-55, či ze dne 25. 7. 2025, č. j. 8 Afs 8/2025-49]. Žalobce tedy proti rozhodnutí o odvolání mohl brojit opravným prostředkem uvnitř veřejné správy, o čemž byl ostatně v rozhodnutí o odvolání řádně poučen následujícími slovy: *„Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání je nepřipustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí. Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno. Podané odvolání nemá odkladný účinek.“*
9. Namítá-li žalobce, že se proti rozhodnutí o odvolání nemohl bránit, neboť mu nebylo řádně doručeno, soud konstatuje, že pokud je rozhodnutí vadně doručeno, *„účinky spojené s jeho doručením (běh lhůty pro podání opravného prostředku, nástup právní moci apod.) nastanou až*

dnem jeho doručení, byť materiálního“ (srov. bod 57 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2025, č. j. 1 Afs 206/2023-103). Materiální doručení výslovně předpokládá § 101 odst. 6 daňového řádu. Soud konstatuje, že rozhodnutí o odvolání bylo žalobci oznámeno nejpozději v okamžiku, kdy se s ním seznámil. Ze správního spisu je zjevné, že žalobce přesto svého práva podat odvolání nevyužil. Tím, že nevyčerpal opravné prostředky v daňovém řízení, nesplnil základní podmínku pro to, aby se mohl úspěšně domáhat soudního přezkumu.

10. Přestože předmětem přezkumu ve správním soudnictví je druhostupňové rozhodnutí, tedy v posuzovaném případě již výše přezkoumávané rozhodnutí o odvolání, zabýval se soud též otázkou přípustnosti žaloby proti platebnímu výměru. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v bodu 10 rozsudku ze dne 29. 2. 2024, č. j. 6 Afs 123/2023-31, „*vzhledem k tomu, že v nyní souzené věci byla stěžovatelem podaná odvolání zamítnuta jako opožděná a odvolací řízení z tohoto důvodu zastavena, nelze v daném případě hovořit o vyčerpání řádných opravných prostředků, na jejichž základě by došlo k věcnému přezkumu odvoláními napadených dodatečných platebních výměrů. Zákonnost a namítanou nicotnost dodatečných platebních výměrů by krajský soud mohl posuzovat jedině tehdy, směřovala-li by podaná žaloba proti rozhodnutí, jímž došlo k věcnému přezkumu dodatečných platebních výměrů. Takové rozhodnutí však v projednávané věci vydáno nebylo*“.
11. S ohledem na výše uvedené nezbyvá soudu než konstatovat, že rozhodnutím, proti němuž žaloba směřuje, k věcnému přezkumu platebního výměru vůbec nedošlo. Pokud navíc nebyly vyčerpany opravné prostředky proti rozhodnutí, kterým žalovaný coby správce daně rozhodl, že se pro opožděnost zamítá odvolání proti platebnímu výměru, tím spíše nebyly řádné opravné prostředky ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. vyčerpany ve vztahu k tomuto platebnímu výměru.
12. Soud shrnuje, že žaloba proti platebnímu výměru a proti rozhodnutí o odvolání je podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná. Žalobu proto musel podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. a) s. ř. s. výrokem I. pro nepřípustnost odmítnout.
13. V důsledku odmítnutí žaloby soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. výrokem II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Podle ustanovení § 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vrátí soud zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Podmínky citovaného ustanovení byly v řešené věci splněny, soud proto výrokem III. rozhodl, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. V souladu s ustanovením § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud rovněž rozhodl o tom, že zaplacený poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 11. března 2026

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu